

De laatste doet het licht uit

Moest er op dit ogenblik een Vlaming in het ruimtestation ISS zitten, kregen ze in Amerika zeker de volgende melding: *“Houston, I have a problem.”*

Dan zouden ze er zeker onze koning bij halen met zijn legendarische vraag: *“Wat ziet u door het raam?”* Onze ruimtevaarder zit met de vraag hoe het komt dat hij de laatste maanden opmerkt dat hij kan aanschouwen van op 408 km dat er om 24.00 u stipt plots zwarte vlekken ontstaan in het verlichte Vlaanderen.

Het antwoord is simpel: in sommige gemeenten en steden wordt de straatverlichting gedoofd tussen 24 en 5 u in de morgen. Besparingen!

Oké, het is mode en zelfs de spaarkassen doen aan besparingen. Maar is dat er niet wat over? Openbare straatverlichting is ontwikkeld als veiligheidsmiddel ten behoeve van de belastingbetaler, als voorzorg tegen inbraken, om de burger een gerust gevoel te geven.

U hebt het mogelijks al door; ook ik zie na 24 u het huis niet meer aan de overkant van de straat. Weg sociale controle!

Zonde van de net geplaatste nieuwe ledverlichtingsarmaturen. Ik denk dat veel burgemeesters en partijen zwarte vlekken zullen zien in juni, hoho.

Waar de burger al sinds eeuwen van wakker ligt, zijn 'inbraken'.

U wilt het niet meemaken dat u plots oog in oog staat met een 'nachtwerker' die meestal nog onze taal niet spreekt. Maar hij weet wel dat u hem geen pijn mag doen want dan keren de rollen om!

De politie beweert dat er sindsdien minder inbraken zijn bij nacht en gaat fezelend verder met te zeggen dat ze nu meer overdag gebeuren. Ha ja, wie werkt er nu graag in het pikkedonker?

Overdag is gemakkelijker want veel burens kennen elkaar niet meer en tegen elkaar spreken is ook niet meer aan de orde. Dus zich nog iets aantrekken van een ander is ook van vroeger!

Een paar maanden geleden kwam weer een boodschap uit de ruimte van onze Vlaming: "Brussels, I have a second problem."

De koning werd erbij gehaald en deze luisterde: "Filip", ja, het protocol telt niet in de ruimte, "als ik door het venster kijk dan zie ik in de zwarte vlekken duizenden kleine lichtjes opduiken om 24 u...?"

De koning riep: “*Mathilde , Mathilde ...*”, en zij wist het. Het zijn de brave burgers zelf die op eigen kosten hun eigendom beschermen met hier en daar een ledverlichting te plaatsen die om 24 u aanschiet, tot 5 u. Gezond boerenverstand!

Wij vogelliefhebbers en vinkeniers weten hoe belangrijk licht is in onze hobby, zelfs onmisbaar! Het is een belangrijke schakel in de kweek en strijdbaar maken van ons vinken. Zonder licht geen leven en geen leute! Hopelijk zijn de stemhokjes in juni goed verlicht, hoho!

BLIJGEM, eind de jaren '50...

Een dorp zoals velen met een kasseien hoofdstraat met winkeltjes, cafés, huizen en huizekes. Vele kleine onverharde straatjes maken aansluiting en geven uit op boerderijtjes, velden en kleine dooningskes. De hoofdstraat heeft de meest gebruikte naam - de Kerkstraat - en heeft straatverlichting, met name om de 200 m een emailen schijfje met een gloeilamp onder. Aan de kerk en huizen van de gezagdragers, meerdere met sterkere lampen!

Het was iets maar zeker niet voldoende voor de vroege en late werkers. Meerdere lampen hadden de geest gegeven en werden niet vervangen.

De mensen begonnen te morren en bij coiffeur/barbier Henry konden ze eens hun hart luchten en hun grieven bekend maken.

Henry, die een beetje rebels was en altijd de kant koos van zijn beste klanten - de werkmensen, belegde een geheime vergadering in het zaaltje van het vinkenlokaal met één punt op de agenda: de straatverlichting, ofte de schande van het dorp.

De opkomst was groot en na een paar uur was de brief naar het gemeentebestuur een feit en ondertekend door iedereen.

Daarin stond dat de inwoners het niet meer namen dat ze moesten leven met een straatverlichting die die naam niet waardig was; er was geen onderhoud bij hen en er moesten ook lampen komen in de zijstraten...

De champetter kreeg 's anderendaags de brief bij zijn eerste borrel aangeboden met de eis deze onmiddellijk af te geven aan de burgemeester. En dat gebeurde... voor de prijs van vier borrels.

De burgemeester stoomde langs zijn oren en neusgaten toen hij deze las en riep zijn bestuur samen. 's Avonds zaten hij, de pastoor, notaris, postmeester, hoofdonderwijzer en dokter samen rond de tafel met de eisenbrief voor hen en ze stoomden mee!

Ze waren geraakt in hun eer en hun besluit was: "Vanaf morgenavond **geen** straatverlichting meer!" De champetter kwam het nieuws melden en vloog buiten zonder borrels. Dit was een brug te ver voor de dorpelingen en ze gingen om raad bij Henry.

Want jaren geleden deed hij ook mee voor burgemeester, maar verloor met één stem. Zijde mee?

Hij beloofde iets te ondernemen om die éénsgezinde bende eens in verlegenheid te brengen. 'Verdeel en heers!'

Hij nodigde 'beroepsdief' Warre uit voor een groot onderhoud op zijn kosten en vroeg hem om op één nacht in te breken bij de zes gemeentebestuurders, bij elk een vaas of andere uitstalling te stelen en dit iedere keer achter te laten voor het raam bij de volgende zodat iedereen iets staan had van een andere, zichtbaar vanop straat. Warre verstond het want voor inbreken had hij maar één woord nodig.

Op een zaterdagavond was het prijs en niemand had iets gemerkt. Warre was een echte prof!

De zondagmorgen waren er uitzonderlijk veel dorpingen in de Kerkstraat, waar ook de lichtdovers woonden. Dit was op vraag van Henry. Meer uitleg was er niet gegeven. Plots zag madam van de dokter, bij het passeren naar de mis, haar vaas staan voor het venster van de burgemeester. Ze stookte gelijk een furie binnen. Ambras!

Wat verder gebeurde hetzelfde tussen de dames van de notaris en de hoofdonderwijzer.

De kelk van de pastoor stond te blinken bij de postmeester en op het altaar stond een beeldje van een blote dame...

Oorlog in de hogere kringen van Blijgem en alle samenwerking werd verbroken. De inwoners hadden genoten van de ruziemakende mannen en vrouwen, maar wisten niet echt wat er precies was gebeurd.

De champetter had er alles voor over om terug welkom te zijn in de cafés en voor twintig borrels schakelde hij de straatverlichting in. Niemand van de dovers reageerde.

Integendeel, ze kwamen met hangende pootjes op eigen initiatief voorstellen om de lampen te vervangen en het net uit te breiden, uit eerlijke schaamte. Een jaar later waren het verkiezingen en Henry werd burgemeester met zijn eigen ploeg. Vanaf dan kon u in de Kerkstraat bij nacht de gazet lezen. Buiten Warre en Henry heeft nooit iemand geweten wat die nacht precies is gebeurd. Maar wat wel opviel was dat Warre er steeds mooi gekapt en geschoren bijliep, hoho.

U ziet het, straatverlichting doven is niet nieuw.

En hopelijk leest iemand van de na-apers dit en komt hij op zijn stappen terug zodat onze astronaut kan bellen naar de koning met de woorden: "Sire, mijn probleem is opgelost. Ik laat het rolluik naar beneden."